

[Poul Nødgaard]

degørelsen. Jeg synes, der er for meget sniksnak og for få realiteter i det, Folketinget får at vide om årsagerne til, at denne ordning ikke er oppe at stå. Jeg går ud fra, at det bl.a. er det parti, som ministeren selv tilhører, der i meget høj grad repræsenterer arbejdsgiverne i dette land, så det var vel muligt at få en sådan sag ført igennem, så den kunne komme frem til vedtagelse. Efter det, der er sagt her fra ministerens side, tror jeg ikke engang på, at vi får en ordning pr. 1. januar 1993, og jeg kunne da også godt tænke mig at vide lidt om grunden til, at arbejdsgiverne er så – hvis jeg må bruge udtrykket – genstridige, som ministeren nærmest har givet udtryk for. Er det, fordi den forsikrings- eller fondsordning, som der egentlig skulle lægges op til, vil betyde øgede udgifter for arbejdsgiverne? Hvordan står arbejdsgiverne i relation til det, der nu vedtages med, at de højst 4 gange skal betale for første og anden ledighedsdag i et halvt år, sammenholdt med, hvis vi gik ind i et sådant system? Hvor er økonomien i relation til vore arbejdsgivere henne i dette foretagende? Det kunne jeg da godt tænke mig at ministeren kunne svare bare rimelig kvalificeret på.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Nu må ministeren rette mig, hvis det, jeg siger, ikke stemmer overens med det talepapir, som ministeren brugte, men så vidt jeg forstod det, ministeren sagde, var der frem til november ikke sket noget, og efter november var der sket det, at man var gået i gang med at snakke med de to arbejdsgiverorganisationer ud af mange, og af dem havde man så fået nogle udtalelser. Man havde også indhentet en udtalelse fra Landsarbejdsnævnet, som var positiv på lønmodtagersidens vegne.

Det, jeg har anket over – og det ved ministeren også, fordi jeg som sagt deltog i mødet i november, hvor vi sagde, at vi ønskede noget gjort ved denne sag, og spurgte, hvad der var sket i den – er, at der faktisk først skete noget efter november, og det er måske forklaringen på, at man kommer i tidnød, og måske også lidt af forklaringen på, at jeg sagde, som jeg gjorde.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg synes, at det bliver en mere og mere interessant diskussion, ikke mindst mellem forligspartierne, men da jeg som sagt er valgt til at blande mig nu, da forslaget er kommet i folketingsalen, kan jeg ikke lade være med at sige, at det ligger sådan, at hvis der ikke er fundet en løsning inden udgangen af 1994, bortfalder denne ordning, og det kan ikke være sådan, at arbejdsgiverne nu kan sidde og forhale med henblik på, at ved udgangen af 1994 skal de slet ikke have denne ordning. Jeg vil da godt sige, at jeg mener, at dette har noget at gøre med det, der bliver lavet i Zeuthenudvalget. Jeg kender Dansk Arbejdsgiverforening godt, men SALA især, og jeg tror ikke, at der bliver indgået en frivillig ordning med arbejdsgiverne, og det vil så sige, at der på dette område ikke kommer til at ske det, der stod i forligsteksten, og det, der er kommet til at stå i loven.

Så må der findes andre løsninger, for det kan ikke være sådan, at arbejdsgiverne ikke skal betale et beløb, der nogenlunde svarer til det, man her og nu har sat ind at de skal betale indtil videre. Jeg vil godt annoncere, at SF's gamle forslag om, at vi indførte en karensuge, så arbejdsgiverne betalte den første uge, da stadig væk kan blive aktuelt, og jeg synes, at Arbejdsgiverforeningen og SALA skal være klar over, at man kan have den slags drøftelser i Folketinget, for så kunne det da godt være, at de så lidt mere fornuftigt på, at man godt nok ikke kan tvinge en hest til at drikke, selv om man kan tvinge den til trugget, men at man altså kan fjerne trugget.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Til fru Lilli Gyldenkilde kan jeg sige, at sådan som aftalen er udformet, fjernes trugget faktisk, og det tror jeg også at arbejdsgiverne er meget bevidste om.

Til hr. Ole Vagn Christensen skal jeg sige, at selv om det er meget moderne for øjeblikket at have diskussioner om mødedatoer, og hvad der er sket på forskellige møder, har jeg i hvert fald ikke nogen erindring om, at jeg har haft møde med hr. Ole Vagn Christensen i november måned om denne sag. Vi har haft et møde den 20. december, hvor jeg kunne melde tilbage efter de drøftelser, vi havde haft med Dansk Arbejdsgiverforening og SALA. I øvrigt er det indtryk, som hr. Ole Vagn Christensen har